

ANKESVARSKRIFT

TIL DE SAMBEHANDLEDE SAGER BS-48002/2019-OLR OG BS-48075/2019-OLR

Sag Østre Landsret
BS-48002/2019-OLR

Appellant 1 Kosmologisk Information
CVR. 12139101
Klintvej 104, Klint
4500 Nykøbing Sjælland

Appellant 2 Kosmologisk Information
v/Ruth Olsen
CVR. 17398954
Klintvej 104, Klint
4500 Nykøbing Sjælland

Appellant 3 www.martinus-webcenter.dk
v/Søren Ingemann Larsen
Vesterled 35, st.
2100 København Ø

Appellant 4 Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation
CVR. 29146721
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby

Appellant 5 Livets skole i Åndsvidenskab
v/Jan Langekær
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby
(alle ved advokat Peer B. Petersen)

Samlet "Appellanterne"

ADVOKATFIRMA

WWW.KROMANNREUMERT.COM

CVR-NR. DK 62 60 67 11

KØBENHAVN

TLF.: +45 70 12 12 11

ANSVARLIG PARTNER

MARTIN DAHL PEDERSEN

SAGSNR. 1006597 LBS/LBS

DOK. NR. 57194100-1

Indstævnte Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut
CVR: 19961486
Mariendalsvej 94-96
2000 Frederiksberg
(advokat Martin Dahl Pedersen)

Sag Østre Landsret
BS-48075/2019-OLR

Appellant Åndsvidenskabsforlaget v/ Kurt Christiansen, nu boet efter Kurt Christiansen
Limfjordsvej 29
2720 Vanløse

Benævnt "Kurt Christiansen"

Indstævnte Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut
CVR: 19961486
Mariendalsvej 94-96
2000 Frederiksberg
(advokat Martin Dahl Pedersen)

I ovennævnte sambehandlede sager repræsenterer jeg Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut ("Martinus Institut"), på hvis vegne jeg overfor Appellanterne og Kurt Christiansens påstande nedlægger følgende:

Påstand Afvisning

Subsidiært Stadfæstelse af København Byrets domme af 11. december 2014 og 19. juli 2019

ANBRINGENDER I RELATION TIL AFVISNINGSPÅSTANDEN

1.1 Sagen skal afvises efter retsplejelovens § 368a

1. Martinus Institut gør gældende, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end ved Københavns Byrets domme af hhv. 11. december 2014 ("Deldommen") og 19. juli 2019. Det bemærkes hertil, at Deldommen er givet i dom af 19. juli 2019.
2. Sagen er endvidere ikke af principiel karakter, og der ikke er andre grunde, der i øvrigt taler for, at sagen skal behandles af landsretten, hvorfor Martinus Institut anmoder om, at landsretten afviser at behandle ankesagen i medfør af retsplejelovens § 368 a.
3. Forarbejderne til retsplejelovens § 368 a giver landsretten adgang til at foretage en indledende vurdering af, om der af ankesagens parter er oplyst forhold, som gør, at der er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten. Det fremgår, at muligheden for at afvise sagen navnlig forudsættes anvendt i sager, hvor det umiddelbart synes nærliggende, at betingelserne for afvisning vil kunne være opfyldt, fx når der i ankestævningen henvises til samme påstande og anbringender som i byretten.
4. Appellanterne og Kurt Christiansen har i ankestævningen gentaget deres frifindelsespåstand som nedlagt for Københavns Byret. Samtidig er der ikke for Østre Landsret fremsat nye påstande eller anbringender eller i øvrigt fremlagt nye beviser, der materielt vil få betydning for udfaldet af ankesagen. Det bemærkes hertil, at anbringendet om retsfortabende passivitet blev behandlet af Københavns Byret, hvorfor der intet nyt, konkret er fremlagt eller i øvrigt indkaldt nye vidner.
5. Kurt Christiansen afgav ved hovedforhandlingen forud for Deldommen forklaring omkring den materielle del af sagen, hvorfor der ikke er tale om en "*grov sagsbehandlingsfejl*", da Københavns Byret ved kendelse besluttede at gennemføre hovedforhandlingen den 2. juli 2019 og afsagde udeblivelsesdom overfor Kurt Christiansen. Kurt Christiansen er således ikke blevet "*dømt på andres vidneudsagn*", da han allerede havde afgivet forklaring omkring sagens spørgsmål ved hovedforhandlingen i 2014.
6. Appellanterne og Kurt Christiansen trækker således blot en i forvejen massivt langvarig sag i langdrag med væsentlige omkostninger til Martinus Institut. Sagen blev anlagt i maj 2013 og Deldommen blev afsagt i december 2014. Herefter gik der 4,5 år før anden dom blev afsagt i juli 2019, hvilket alene er forårsaget af, at Appellanterne kort før hver planlagt hovedforhandling anmodede retten om aflysning og udsættelse.
7. At Appellanterne og Kurt Christiansen bevidst trækker sagen i langdrag ses også ved den genfremsatte begæring om syn og skøn i Appellanternes ankestævning. Spørgsmålet er allerede blevet behandlet, og Københavns Byret

afviste allerede ved kendelse af 31. januar 2017 at udmelde syn og skøn. Appellerne og Kurt Christian anmodede efterfølgende om Procesbevillingsnævnets tilladelse til at kræve kendelsen, der imidlertid ved afgørelse af 19. april 2017 afslog at give tilladelse.

8. Hertil kommer, at Københavns Byrets domme er åbenbart korrekte, idet de er i overensstemmelse med lovgivning og praksis. Sagerne vedrører henholdsvis:

i) om der var sket krænkelse og uberettiget udnyttelse af Martinus Instituts ophavsretligt beskyttede værker (afgjort ved Deldommen),

ii) om Martinus Institut var berettiget til et rimeligt vederlag, erstatning og godtgørelse for Appellerne og Kurt Christiansen retsstridige udnyttelse af værkerne (afgjort ved dom af 19. juli 2019),

iii) om Appellerne og Kurt Christiansen endeligt skulle fjerne de ulovlige eksemplarer fra handlen (afgjort ved dom af 19. juli 2019), og

iv) om Appellerne og Kurt Christiansen for egen regning skulle offentliggøre Deldommen og dom af 19. juli 2019 (afgjort ved dom af 19. juli 2019).

9. Københavns Byret tog ved Deldommen og dom af 19. juli 2019 alle Martinus Instituts påstande til følge.

10. Appellerne og Kurt Christiansen har gennem de 6 års sagsbehandling haft alle muligheder for at føre bevis for, at de ikke har krænkelse og uberettiget udnyttet Martinus Instituts ophavsretligt beskyttede værker, ligesom de også haft alle muligheder for at føre bevis for, at Martinus Institut ikke var berettiget til rimeligt vederlag, erstatning eller godtgørelse. Der er da også fremlagt en lang række dokumenter og beviser, som Københavns Byret imidlertid ikke har fundet tilstrækkelige til at dokumentere, at Appellerne og Kurt Christiansen var berettiget til at udnytte de ophavsretligt beskyttede værker på baggrund af hverken dansk eller international lovgivning. Derimod er dommene meget tydelige og klare uden forbehold af nogen art:

"Det er ubestridt, at de sagsøgte ikke fik eller bad om Martinus Instituts tilladelse forud for udgivelse og tilgængeliggørelse af værket som beskrevet i påstandene." (Deldommen side 35)

og

"Retten finder efter bevisførelsen endvidere ikke grundlag for at antage, at Martinus Institut har forvaltet sin opgave i forhold til udgivelse af værket på vilkårlig vis, herunder henset til karakteren af de foretagne rettelser, der i øvrigt dokumenteres." (Deldommen side 35)

11. Der er derfor ikke udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end for byretten og falder således inden for kerneområdet af retsplejelovens § 368 a. På den baggrund anmoder Martinus Institut om, at landsretten træffer afgørelse om spørgsmålet om afvisning forud for yderligere behandling af ankesagen.

SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING OG ANBRINGENDER I RELATION TIL STADFÆSTELSE

12. Martinus Institut påberåber sig samme anbringender og beviser som for Københavns Byret og forbeholder sig herudover at fremkomme med yderligere påstande, anbringender, oplysninger og beviser.

PROCESSUELT

13. Jeg skal anmode landsretten om at berigtige Martinus Instituts navn og CVR.nr. på minretssag.dk til Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut, CVR.nr. 19961486, Mariendalsvej 94-96, 2000 Frederiksberg, da Martinus Idealfond (CVR.nr. 20033878) og Martinus Institut (CVR.nr. 19961486) er fusioneret med sidstnævnte som fortsættende selskab (Martinus Institut har beholdt Martinus Idealfond som binavn).

24. januar 2020

Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen

Partner